

BONAVENTURA ANSÓN explora l'univers de les formes a la galeria Expoart de Girona. Discret, sense fer al·lusions al seu currículum ni a les seves distincions, ofereix el seu treball com a únic testimoni a tenir en compte. Escultor i pintor, treballa el marbre amb una sorprenent habilitat capaç de transformar l'aparença sòlida d'aquest material en el seu oposat.

Ansón, un camí en solitari

Bonaventura Ansón

Pintures i escultures.

Galeria Expoart, Girona.

Les obres s'expliquen per elles mateixes. Ansón ens parla de la seva soledat i de la necessitat de fer el nostre propi camí.

Citant Jünger ens estalviem paraules: «El problema és indivisible; l'home està sol. Al capdavall, no et pots refiar de la societat. Tot i que generalment perjudica, i fins i tot anihila, també pot ajudar, però no pas més que un bon metge, fins a la frontera inevitable en què la seva art fracassa. Sobretot res de melancolia. L'individu pot consolar-se reconeixent la situació en què es troba. Abans les religions hi cooperaven. La seva íntima vinculació amb l'art no és pas cap casualitat, car és el seu invent més elevat. Ara que els déus ens han abandonat cal que ens remuntem al seu origen, l'art».

Bonaventura Ansón sembla tenir clar que en aquest complicat camí ningú l'ajudarà. Els seus treballs, les seves obres, representen afloracions puntuals d'aquest

Ansón presenta diferents escultures juntament amb les seves pintures.

caminar. La seva especulació resulta evident contemplant aquesta exposició; paisatges carregats d'un cert onirisme, rostres ex-

pressius i desencaixats, objectes cubitejats i distorcionats, superfícies matèriques properes a l'estètica informalista, escultures de fer-

ro i marbres aquàtics, tots ells resultat d'una necessitat que només ell coneix.